

Hvad gør man så, når man ikke kan blive enige? Så må hvert land jo vurdere, hvad det er for et trusselsbillede, vi står over for, og i øvrigt henholde sig til, at uanset om fru Pia Gjellerup eller hr. Ole Sohn eller fru Anne Grethe Holmsgaard kan lide det eller ej, genbekræfter 1441 de tidligere vedtagne resolutioner efter resolution 678, som giver mandat til magtanvendelse. Man har udtømt de sidste muligheder, FN har ikke kunnet blive enig, men i 1441 bliver de tidligere resolutioner genbekræftet, og derfor er der en forankring i FN.

Jeg håber da ikke og tror i øvrigt heller ikke, at det her vil være noget, der danner præcedens. Jeg håber, at vi aldrig – aldrig – mere skal opleve et diktatur og en diktator, som optræder på samme måde, som bryder alle FN's resolutioner, hvad enten det er FN-resolutioner eller sikkerhedsrådsresolutioner, og som i den grad leger kispus med verdenssamfundet. Jeg håber, at vi aldrig mere skal opleve en sådan diktator, som vi står over for i øjeblikket, og jeg synes, det er tankevækkende, at man på venstrefløjen ikke vil erkende, at Saddam er og bliver et problem, fordi han med sine metoder og den måde, han agerer på, er med til at destabilisere den region, som jo ellers ligger venstrefløjen så grusomt meget på sinde.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Så er det hr. Morten Helveg Petersen og derefter fru Line Barfod og hr. Jesper Langballe.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det, der kalder mig herop, er Venstres ordførers bemærkninger for et stykke tid siden om, at bl.a. Det Radikale Venstre i realiteten skulle tjene Saddam Husseins interesser. Det sagde Venstres ordfører, og det vil jeg gerne bede Venstres ordfører om at tage klart afstand fra her fra Folketingets talerstol. Det er aldeles upassende at sige sådan noget, og jeg beder Venstres ordfører om at trække det i sig igen heroppefra.

Jeg vil samtidig spørge Venstres ordfører, om det forhold, at et klart flertal i den danske befolkning er imod krig, også er udtryk for at ville tjene Saddam Husseins interesser. Svar udbedes, hr. Jens Rohde!

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Jens Rohde har stadig ikke kunnet svare klart på, hvad formålet med krigen er. Hvad er det, der skal til, før Venstre og den danske regering vil sige, at nu har vi nået målet med krigen?

Formålet med krigen har skiftet mange gange undervejs, både når USA og den danske regering skulle forklare, hvorfor man ville gå i krig. Først var der tale om, at krigen var et led i den globale terrorbekæmpelse. USA sagde, at Irak havde forbindelse med Osama bin Laden, men det kunne der ikke rigtig fremlægges nogen dokumentation for, og der var ikke mange, der troede på det. Så gik man over til det næste argument, nemlig afvæbning. Men det blev sværere og sværere at holde fast i det argument i takt med, at våbeninspektørerne gjorde fremskridt, og at USA ikke kunne fremlægge megen dokumentation.

Men nu er målet – indimellem i hvert fald, det skifter lidt fra svar til svar, men ifølge nogle af hr. Jens Rohdes svar er det at afsætte diktatoren Saddam Hussein, som vi jo alle ønsker at komme af med. Men vi er bare nogle, der mener, at det, at man vil afsætte en diktator, ikke berettiger til, at man går i krig. Hvornår kan krigen stoppe? Hvornår mener den danske regering, man har opfyldt formålet med krigen? Hvad mener hr. Jens Rohde, der skal til?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg stillede tidligere i forhandlingen Venstres ordfører et spørgsmål, fordi jeg var meget spændt på at høre svaret, som jeg ikke kender på forhånd. Venstres ordfører blev forhindret i at svare, men jeg havde indtryk af, at den daværende formand fortrød sit skøn, så jeg vil stille spørgsmålet en gang til.

Jeg vil spørge hr. Jens Rohde: Bliver det ikke efterhånden sværere og sværere at forestille sig et fremtidigt forsvarsforlig med socialdemokratisk deltagelse? Ét er et udspil om, at hjemmevernet skal nedlægges, og at værnepligten skal afskaffes. Det er synspunkter, som kan gøre det vanskeligt nok, men de synspunkter kan jo bøjes. Men er det ikke værre, at man i den aktuelle situation handler på en måde, som viser, at den loyalitet, som oppositionen i september 2001 viste over for den daværende statsminister, hr. Poul Nyrup Rasmussen, fuldstændig mangler i den nuværende udenrigspolitiske krisesituation?